

12Mj. OPTUŽNICA

da su, nakon što je dana 29. 9. 1991. u jutarnjim satima iz kasarne bivše JNA v.p. 4848 „Božidar Adžija“ u Bjelovaru ispaljivanjem granata iz teškog naoružanja izvršen napad na Bjelovar, a istog dana oko 19.00 sati od strane pripadnika hrvatskih oružanih snaga kasarna zauzeta, kojom prilikom su zarobljeni pripadnici JNA Radovan Barberić, Zdravko Dokman, Radovan Gredeljević, Ivan Hojsak, Boško Radonjić i jedna osoba neutvrđenog identiteta, te odvedeni u prostorije za zadržavanje u podrumu zgrade Policijske uprave Bjelovar, I-okr. Luka Markešić kao pomoćnik načelnika odjela operativnih poslova PU Bjelovar i dežurni rukovoditelj, II-okr. Zdenko Radić, III-okr. Zoran Maras i IV-okr. Orlović Ivan kao pripadnici specijalne policije MUP-a, prema prethodnom dogovoru, u cilju da svojim postupanjem omoguće počiniteljima ubijanje ratnih zarobljenika i civila Savo Kovača, koji je dana 2. 10. 1991. po djelatnicima PU Bjelovar iz svog stana u Bjelovaru odveden u prostorije za zadržavanje policijske uprave, dana 3. 10. 1991. oko 19.00 sati I-okr. Luka Markešić rekao voditelju smjene operativnog dežurstva PU Bjelovar Tihomiru Wagneru da će tijekom večeri doći pripadnici specijalne policije i odvesti ratne zarobljenike, a zatim mu naredio da pripadnicima specijalne policije dade ključ od podrumskih prostorija kako bi se ratni zarobljenici mogli odvesti, pa su II-okr. Zdenko Radić, III-okr. Zoran Maras i IV-okr. Orlović Ivan u noći 3./4. 10. 1991. došli u zgradu policijske uprave i od voditelja smjene operativnog dežurstva Tihomira Wagnera uzeli ključeve, svi okrivljenici znajući da će ratni zarobljenici i civil Savo Kovač biti izvedeni iz zgrade i odvezeni na pogodno mjesto da ih se ubije, tako da su ratni zarobljenici i civil Savo Kovač od strane nepoznatih osoba izvedeni iz zgrade i smješteni u dostavno vozilo marke „Citroen“ i u pratnji osobnog vozila marke „Golf“ odvezeni u šumu Česma kod Malog Korenova gdje je u njihova tijela ispaljeno više projektila pojedinačnom i rafalnom paljbom iz automatskih pušaka cal. 7,62 mm i vojničkih pušaka cal. 7,9 mm, uslijed kojih su Radovan Barberić, Zdravko Dokman, Radovan Gredeljević, Ivan Hojsak, Boško Radonjić i jedna osoba neutvrđenog identiteta zadobili brojne strijelne rane glave, trupa i udova, koje su dovele do njihove trenutne smrti, dok je civil Savo Kovač preživio zadobivši teške tjelesne ozljede u vidu prostrijelne rane lijeve strane lica i desne natkoljenice, što je sve bilo protivno odredbama čl. 3. st. 1. i st. 2. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. 8. 1949., odredbama Konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, kao i čl. 4. st. 2. t. A i čl. 13. iz VI Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije od 12. 8. 1949. o zaštiti žrtavanemeđunarodnih oružanih sukoba, tzv. Protokola II donesenog 8. 6. 1977.,

dakle s umišljajem pomogli drugima da kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubijaju ratne zarobljenike i da izvrše napad na civilnu osobu kojega je posljedica bila teška tjelesna ozljeda,

pa da su time počinili kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava pomaganjem u ratnom zločinu protiv ratnih zarobljenika, označeno i kažnjivo po čl. 122. OKZ RH u svezi čl. 22. OKZ RH i kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava pomaganjem u ratnom zločinu protiv civilnog stanovništva, označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1. OKZ RH u svezi čl. 22. OKZ RH, uz primjenu čl. 43. OKZ RH.